Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26123
Copyright: Admont, Benediktinerstift

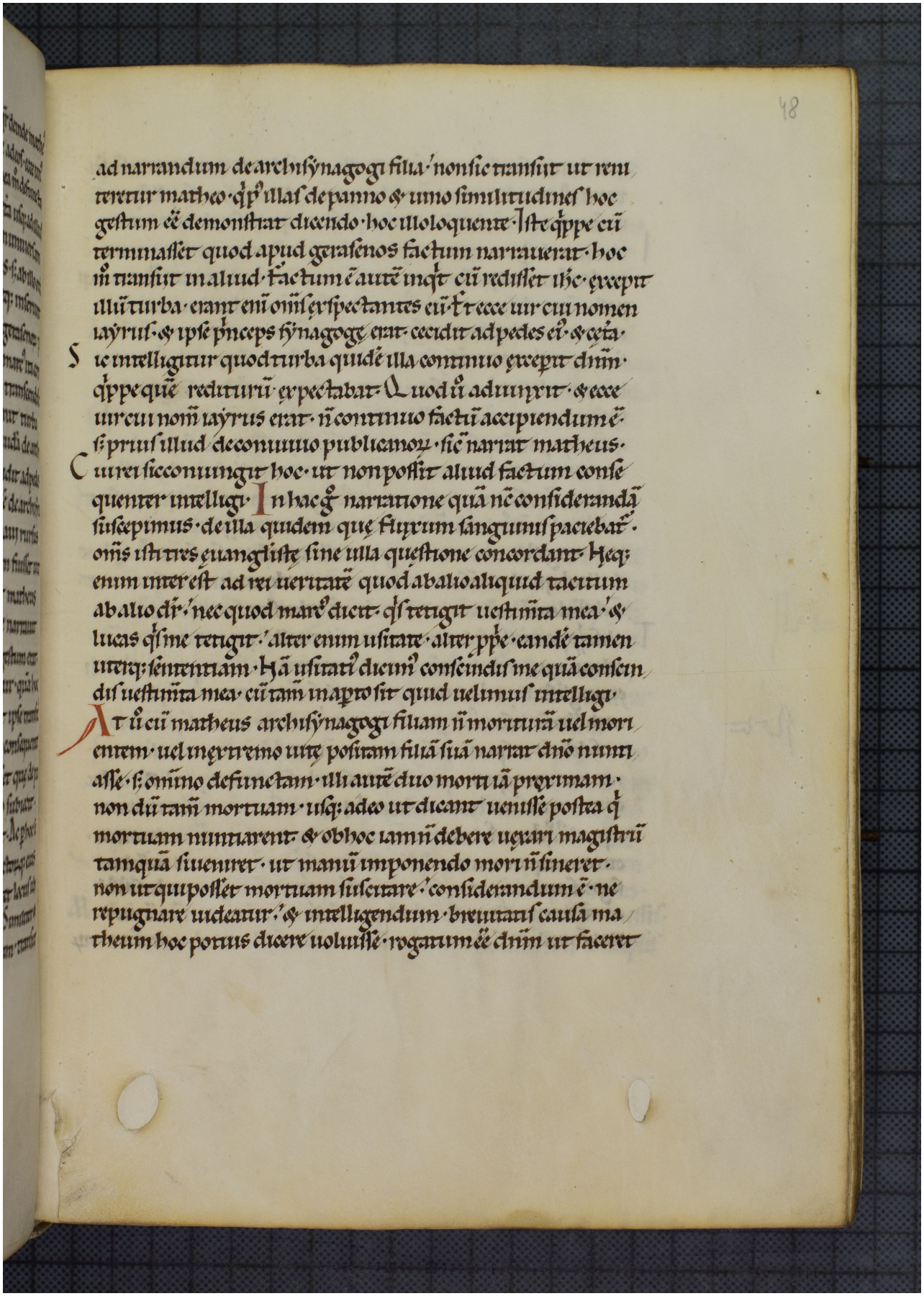

48

ad narrandum de archisynagogi filia. non sic transit ut reu
tertur matheo. qp̄ illas de panno & uno similitudines hoc
gestum ēē demonstrat dicendo. hoc illo loquente. Iste q̄ppe cū
terminasset quod apud gerasenos factum narrauerat. hoc
m̄ transit in aliud. factum ē autē inq̄t cū redisset ihc. excepit
illū turba. erant enī omēs exspectantes eū. Et ecce uir cui nomen
iayrus. & ipse p̄ncepts synagoge erat. cecidit ad pedes ei. & cēta.
Sic intelligitur quod turba quidē illa continuo excepit dn̄m.
q̄ppe quē redituru ēxpectabat. Quod ū adiunxit. & ecce
uir cui nom̄ iayrus erat. n̄ continuo factū accipiendum ē.
si prius illud de conuiuio publicanor. sic̄ narrat matheus.
Cui rei sic conuingit hoc. ut non possit aliud factum conse
quenter intelligi. In hac ḡ narratione quā nē considerandā
suscepimus. de illa quidem que fluxum sanguinis patiebat.
omēs isti tres euangliste sine ulla questione concordant. Hec
enim interest ad rei ueritatē quod ab alio aliquid tacitum
ab alio dr̄. nec quod marc̄ dicit. qs̄ tetigit uestimēta mea. &
lucas qs̄ me tetigit. alter enim usitate. alter ppe. candē tamen
utrq; sententiam. Hā usitatē dicim̄ conscindis me quā conscin
dis uestimēta mea. cū tam̄ in apto sit quod uelimus intelligi.
At ū cū matheus archisynagogi filiam n̄ morituram uel mori
entem. uel in extremo uite positam filiā suā narrat dn̄o nunti
asse. si omino defunctam. illi autē duo mortuā proximam.
non dū tam̄ mortuam. usq; adeo ut dicant uenisse postea q̄
mortuam nuntiarent. & ob hoc iam n̄ debere uexari magistrū
tamquā siueniret. ut manū imponendo mori n̄ sineret.
non utq; posset mortuam suscitare. considerandum ē. ne
repugnare uideatur. & intelligendum breuitatis causā ma
theum hoc potius dicere uoluisse. rogatum ēē dn̄m ut faceret